

Massemediernes ytrings- og informationsfrihed er begrænset af de i lovgivningen fastsatte materielle grænser for ytringsfriheden. Afgørelsen af, om de foreligger overtrædelse af straffelovens regler, henhører under domstolene. Et vigtigt supplement til straffelovens regler om beskyttelse af individet mod freds- og ærekrænkelser er endvidere de vejledende regler for god presseskik, de såkaldte presseetiske regler, som visse massemedier som led i deres selvjustits har opstillet for udøvelsen af deres virksomhed. Af særlig interesse er de af Danske Dagblades Forening vedtagne regler »God presseskik«, hvis overholdelse påses af et af foreningen oprettet nævn, Dansk Pressenævn. Reglerne er ikke tiltrådt af Dansk Journalistforbund og omfatter kun medier, der frivilligt har tilsluttet sig ordningen.

Justitsministeriet er enig med Medieansvarsudvalget i, at det nuværende presseetiske system ikke fungerer med et fuldt tilfredsstillende resultat. Justitsministeriet er ligeledes enig med Medieansvarsudvalget i, at den frihed, der gennem de særlige ansvars- og kildebeskyttelsesregler er givet pressen, skal forvaltes således, at individets retsbeskyttelse tilgodeses bedst muligt. Justitsministeriet kan derfor tiltræde udvalgets forslag om, at det presseetiske system lovfæstes. *Kapitlerne 5-7* i lovforslaget om presseetik, genmæle og Pressenævnet svarer således med enkelte redaktionelle ændringer til udvalgets lovudkast.

Som nævnt ovenfor har Danske Dagblades Forening for de trykte periodiske skrifers vedkommende vedtaget et sæt etiske regler for god presseskik. Reglerne er optaget som bilag 3 til lovforslaget med de ændringer, som Medieansvarsudvalget foreslår.

Reglerne »God presseskik« omfatter det redaktionelle stof, både tekst og billeder, og omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, samt tillige juridiske personer og lignende.

Danmarks Radio følger i sin programvirksomhed de af Radiorådet den 21. juni 1977 vedtagne etiske retningslinjer, der er gengivet som bilag 1 til medieudvalgets betænkning. Disse retningslinjer finder også anvendelse på TV 2's udsendelsesvirksomhed.

Det vil være Pressenævnets opgave at udtale sig om, hvorvidt et massemedie har optrådt i strid med god presseskik. Pressenævnets prak-

sis vil herefter være et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper, som er grundlaget for begrebet »god presseskik«, således som dette bl.a. er udtrykt gennem de vejledende regler.

Selv om kerneområdet for pressetiske regler er at sikre en mere uformel beskyttelse mod freds- og ærekrænkelser, har presseetiske regler et videregående sigte, hvilket bl.a. også fremgår af de »Grundlæggende synspunkter«, som udgør indledningen til de vejledende regler. Anvisningerne i vejledningens afsnit A vil således kunne anvendes af Pressenævnet i konkrete klagesager, hvor en manglende efterlevelse af principperne har ført til en krænkelse i vedkommende massemedie.

Pressenævnets anvendelse af de enkelte principper i de vejledende regler f.eks. de i spørgsmål nr. 21 nævnte punkter A-2, A-5 og A-6, vil således bero på de nærmere omstændigheder, der foreligger i den konkrete klagesag.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det ikke være hensigtsmæssigt at foretage bestemte begrænsninger i de vejledende regler som nævnt i spørgsmål 22, idet en sådan fremgangsmåde ville kunne føre til utilsigtede modsætningslutninger. Det bemærkes i øvrigt i den forbindelse, at de vejledende regler kun er udtryk for normer, som vil kunne benyttes ved Pressenævnets konkrete sagsbehandling, men som ikke har karakter af ufravigelige retsregler. Der henvises herved til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 6 og bemærkningerne til §§ 34 og 35.

Spørgsmål:

»Finder ministeren, at der er logisk sammenhæng mellem bestemmelsen om at pålægge en forfatter (journalist) ansvar for i interviews, referater og lignende korrekt at have gengivet udtalelser, der kan være strafbare, og bestemmelsen om at fritage redaktøren for ansvar for optagelse af korrekt navngivne læserbreve, der har samme karakter? Der henvises til mindretallets bemærkninger i Medieansvarsudvalgets betænkning s. 175-176, hvor der ytres ønske om, at »mundtlige eller skriftlige udtalelser, der indgår som citater i en artikel, bliver ligestillet med udtalelser, som den pågældende har skrevet i et læserbrev eller et andet af ham navngivet indlæg, . . . (og) at dette kun kan opnås, hvis udgangspunktet bliver, at den citerede